



Βεβαιούται ότι η έκλογή Σύρου μέλλει να προσβληθῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων καὶ διὰ πολλὰ μὲν ἄλλα, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ δωροδοκίᾳ. Καθ' ὅς ἔχει ἰδιαιτέρας πληροφορίας ὁ Ἀσμοδαῖος, τὴν τελευταίαν ταύτην ἔνστασιν θέλει ὑποβάλει ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης, ἔχων τριακοσίων χιλιάδων εἰδῶν μέτα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς.



Κατὰ ἑκατοντάδας ἀπολύεται ἡ στρατιὰ τῶν ὁδοπατῶν, τῶν ἐπιφορτισθέντων καλοκαγάθως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη τὴν φάλαγγιν δῆθεν καὶ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν. Ἡ μόνη ἐθνικὴ ὁδός, ἥν ὡς ἀποδεικνύεται σήμερον ἐσύχναζον εἰ ἀξιότιμοι οὐδὲ καὶ φίλεργοὶ ὑπάλληλοι, ἦτο ἡ πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἁγύσσα.



Πλέον τῶν 15000 φράγκων κατὰ τὰς γενόμενας ἀνακαλύψεις ἔλαβε παρὰ τοῦ δημοσίου ταμεῖου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπουργείας Τρικούπη ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φάρος τοῦ Βοσπόρου. Καὶ ἐνθ' ὡς φαίνεται ἐκ τούτου πρέπει νὰ καταναλίσκη πολὺ ἔλαιον, τὸ φῶς αὐτοῦ εἶνε τόσο ἀθλιόν! Ἀναμφιβόλως τὸ σκάφος τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, κατὰ τὴν παλαιὰν παρομίσωσιν, δὲν θὰ ἐβράδυνη νὰ προσκρούσῃ κατὰ ὑφάλων, ἀν' ἐπερίμενε νὰ φωτισθῇ μόνον ἀπὸ τοιοῦτον φάρον.



Ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τὴν καθορίζουσαν τὰς κλειστάς ἀμαξὰς ὡς ἀποκλειστικῶς ἀνηκούσας εἰς τὰς ἐκείρας, πολλὰί τίμιαι γυναῖκες ἐξακολουθοῦσιν ἐπιβαίνουσιν τοιοῦται, αἱ δὲ πάλιν ἐξερχόμεναι μόναι ἐπ' ἀνδικῶν ἀμαξῶν ἐκλαμβάνονται ὡς ἐκ τῆς συνθηκῆς ὡς ἐτάχθη, ὁ δὲ τὸς κ. Διευθυντὴς πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω σκανδάλων ἐξέδωκεν ὡς λέγεται νέαν διατάξιν, δι' ἧς πάλιν αἱ μὴ ἐλευθερίων ἡθῶν κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες παραγγέλλονται νὰ μὴ ἐξέρχωνται εἰς τὰς ὁδοὺς ἄλλως ἢ πεζῇ.



Μεταξὺ τῶν καταψηφισάντων τὸν κ. Μ. Λάμπρον κατὰ τὴν τελευταίαν μανιώδη ἐκλογὴν τοῦ Παρνασσοῦ κατελέγετο καὶ ὁ γνωστός γλύπτης κ. Βροῦτος. Ὁ ἐρυθρὸς γραμματεὺς, ὅστις ἐκινδύνευε σπουδαίως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἰδὼν καὶ τοῦτον

πορευόμενον ὅπως ρίψῃ τὸ ἐχθρικὸν ψηφοδέλτιον δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ καὶ ἀνέντροξεν εἰς ἐπήκουον τῶν παραστώτων :

— Καὶ σύ, Βροῦτε ;



Αὐθεντικῶς ἀνακοινοῦται ἡμῖν ἡ ἐπομένη ἱστορικὴ θαυμασία γνώμη περὶ τοῦ καιναεθνευτικού πολιτεύματος, ἥν ἐξέφρασεν εἰς ἐκ τῶν νεοεκλεγέντων βουλευτῶν ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἀφιχθεὶς πρὸ τινος ἐνταῦθα καὶ σκοπεύων ἀπὸ τοῦδε νὰναχωρήσῃ χωρὶς καὶ νὰναμείνῃ τὴν ἐναρξιν τῆς βουλῆς.

— Βαρέθηκα, ἔλεγεν εἰς φίλον του' θὰ φύγω ὕστερ' ἀπὸ δυο-τρεῖς μέραις.

— Καλὰ, καὶ ἡ βουλή ;

— Αἶ, ἀφίνω τὸ γυρὸ μου !



ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι τὴν φυσιολογικὴν σχολὴν ἐπιφυλλίδος τῆς Ἀκροπόλεως ἐς ἱερογλυφικὰ ἑγράμματα, ἀόητα καὶ ἄλλα :

«... Ἐν τοῖς σάκκοις ἐκείνοις ἐφυλάσσετο ἡ κυρτίς, τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο ἔνδελμα τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν.»

«Τὰ χεῖλη αὐτῶν δὲν ἐδοστρυχαίνοντο ἐν τοῖς περιπατοῦσι ἐκείνοις νευρικοῖς κυματισμοῖς κατὰ ἐπερχομένους ἐκ τῆς παραδόξου ἐκείνης ἐπαναστάσεως τῶν μυῶν τῶν προσώπου, ἥτις καλεῖται μειδίαβα.»

Ἐν Ἑλλάδι, τῇ κατ' ἐξοχὴν ταύτῃ ἐστὶν ἐντοία νευροπαθεία, ἡ κρίσις καὶ τὸ πάθος ἀρματοδρομοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ παιδικῶν ὀργανισμοῦ, πρὶν ἢ οὗτος συνπαγῇ τοσούτω βιολίως, ὥστε τὸ ἔδαφος ἐνδίδει, διαρρήγνυται καὶ ἐξερπνίζεται μετὰ τῶν ἀνυπόμονων ἀρματοδρόμων εἰς τὸ ζοφερόν τῆς ἀνυπαρξίας χάος.

«Τὸ μῖσος ἐστὶν ἀποθετικὸν αἶσθημα.»

Καὶ ὀλίγα καζάξαι :

«... Ὁ Γιάννος ἔλαβε τὴν ἐξ Ἀρδωσίας πλάνα...»

Ἀρδωσίᾳ ἐλληνικὴ λέξις δὲν ὑπάρχει· εἶνε δὲ κωμικωτάτη· ἐξελλήνισις τοῦ γαλλικοῦ ardoise, ὅπερ σημαίνει σχιστόλιθον καὶ πλάκα μαθητοῦ :

Ἐκ τοῦ Χρόνου Ἀθηναίων :

«Οἱ κκ. πρῶτον νομάρχης καὶ δήμαρχος ἄγρὸν ἠγόρασαν, περὶ τὰ τετριμμένα πάντοτε ἀπασχολημένοι ὄντες.»

Φαίνεται ὅτι μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς νέας κυβερνήσεως γενομένων παύσεων καταστέλλεται καὶ νὰ τὸ ἐννοήσωμεν καὶ ἡ τοῦ δημάρχου !

Ἐκ τοῦ προσήκουστος τοῦ Σόφου :

«Καίτοι τρεῖς αἰῶνες θαυμασμοῦ καὶ ἀνέκδοτον σέβας πρὸς τὸν κ. Δημήτριον οὐ μόνον φρονούμεν ὅτι ἐν μειοῦται ἡ πρὸς τὸν κ. Δημήτριον ἀφοσίωσις, ἀλλὰ καὶ ἐκτιθέμεντες τὰς ἀκολούθους ὀλίγας γραμμάδας...»

«Πρὸ τῆς οἰκοδομῆς τῶν δημοσίων ποταμῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὀπισθεν τῶν οἰκοδομουμένων ἀποθηκῶν τοῦ τελωνείου ἦτο ἐγγεγραμμένον ἀπαγορεύεται τὸ αὐρεῖν, ἐφυλάττεται καὶ ἀτυναμίτως κλητήρ. Τόσα ὁ διαβάτης διερχόμενος ἐκείθεν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φυλάττῃ τὰς ὁσφρήσεις σου. Σὰς ἐρωτώμεν, κ. δήμαρχε, εἶνε τοῦτο ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγίαν τῆς πόλεως ;»

«Ἔχετε διωρισμένην ἐπιτροπὴν ὑγιεινῆς ; ἐὰν ἔχετε τοιαύτην, ποῦ εὐρίσκεται, ἐνταῦθα ἐν Ἐρμούπολει, ἢ μήπως περιοδεύει εἰς τὰς Βενετικὰς καλένδας ;»